

Köpenhamnskonventionen

STEFFEN STEEN MØLLER, Köpenhamn

"Köpenhamnskonventionen" innebär, att mothandens hopp i färg visar minst fördelningen 5-5 i den bjudna färgen och en högre färg." Citatet är hämtat ur "System och konventioner, godkända av Sveriges Bridgeförbund" — denna lilla bok som säger hur man skall bjuda, spela och deklarera i svenska tävlingar.

Om ni någon gång tänker delta i en dansk tävling är det emellertid bäst att inte deklarera på det här sättet, för den deklarationen har ingenting att göra med Köpenhamnskonventionen — påminner mer om Rom-klöverns defensivbudgivning. Jag tänker berätta vad som menas med Köpenhamnskonventionen.

Först och främst kan vi väl vara överens om att 2-färgshänder är svårbehandlade i defensiven. Väljer vi att upplysningsdubbla, bjuder partnern vanligtvis fjärde färgen eller också straffpassar han; i varje fall kan han inte avgöra om han har en handske. Väljer vi istället att bjuda en av färgerna, riskerar vi att budnivån i nästa rond är så hög att det är livsfarligt att komma igen.

Ni har säkert stött på denna hand:

♠ KD1076

♥ 5

♦ 82

♣ ÅK963

1 ruter till höger, 1 spader från er, 2 hjärter till vänster, pass mittemot och 4 hjärter från höger. Vad hjälper det nu att bjuda 5 klöver om 4 spader skall spelas?

Redan 1958 togs dessa problem upp till skärskådande av Gert Lenk och John Trelde i Köpenhamn och de konstruerade en enklare form av Köpenhamnskonventionen, vilken sedan har utvecklats till ett effektivt precisionsvapen.

Mothandens inbud

Om fienden öppnar med 1 trick i färg, visar mothanden

- a) de två lägsta objudna färgerna med budet 2 sang,
- b) den högsta och den lägsta objudna färgen med 3 klöver,
- c) de två högsta objudna färgerna med 3 ruter.

Märk att dessa bud är helt entydiga, oavsett vilken färg fienden har öppnat med.

Öst

Syd

1) 1 ♦

2 S

2) 1 ♣

3 ♣

3) 1 ♥

3 ♦

På 1) visar Syd en 2-färgshand med hjärter och klöver, medan han på 2) har spader och ruter, liksom på 3).

Det är viktigt för konventionens offensiva värde att mothanden har minst fem kort i var och en av färgerna, men han får gärna ha fler. Inte 6-4 alltså, men gärna 6-5, 6-6 eller ännu bättre.

Också på handens styrka ställs ett par krav. I grön zon kan man gå långt ner, men i riskzonen kräver säkerheten att det inte finns mer än fem förlorare. Det är dessutom betydelsefullt att gubbarna finns i de långa färgerna.

1965

började vi med utlands-
resor för bridgespelare.

Sen dess har vi hunnit med 7 resor till Bellaria i
Italien, 2 till Igls i Österrike, 1 till Rhodos.

533 personer har rest med oss. 70 har rest med oss 2 gånger,
20 har rest med oss 3 gånger, 3 har rest med oss 4 gånger.

SOMMARPROGRAMMET 1968:

MALLORCA 15–29 juni, direktflyg Stockholm och Malmö, från 880: –
Anmälan senast 30/4.

BELLARIA 29/8–12/9, från Malmö 825: –. 12/9–27/9, från Malmö 775: –.

I våra prospekt får Ni alla upplysningar om resorna, t ex om den internatio-
nella partävlingen och den svensk-italienska landskampen i Rimini i samband
med vår första resa till Bellaria 1968.

SYLVIA och JAC PHILIPSON

Nyg 81, Norrköping, tel 011/13 54 60

♠ 6
♥ Å10754
♦ 87
♣ KD954

En utmärkt hand för ett "Köpen-
hamnsinkliv" i ozon, men med sex
förlorare är den för svag i risken.
Om fienden öppnar med 1 ruter
bjuder vi alltså 2 sang och är öpp-
ningsbudet 1 spader säger vi 3
klöver.

♠ ÄD873
♥ KD865
♦ 43
♣ 5

Minimihand i riskzonen. Både på
öppningsbudet 1 ruter och 1 klöver
bjuder vi 3 ruter.

♠ ÅK1064
♥ 4
♦ ÅKD752
♣ 9

Med den här jättehanden vill vi
förstås gärna till utgång. Då är det
lite farligt att använda Köpen-
hamnskonventionen i de lägen där
partnern kan tänkas passa på vårt

första bud. Öppnar fienden med 1
hjärter får mothanden därför inte
säga 3 ruter, för risken är ju uppen-
bar att partnern säger pass. Här
bör vi istället utgångskräva med
2 hjärter. Läget är ett helt annat
efter öppningsbudet 1 klöver. Nu
kan vi bjuda 3 klöver och sedan höja
när partnern prefererat.

Köpenhamnskonventionen kan ock-
så användas i fjärde hand, men då
krävs det noggranna överenskom-
melser med partnern för att inga
missförstånd skall uppstå.

Här är läget helt klart:

Väst	Nord	Öst	Syd
		1 ♣	pass
1 ♠	2 S		

Men här är det farligt:

Väst	Nord	Öst	Syd
		1 ♥	pass
2 ♥	3 ♣		

Om Köpenhamnskonventionen an-
vänds även i den situationen, visar
3 klöver uppenbarligen spader och
klöver.

En mothand som förut sagt pass kan visa de två lägsta objudna färgerna med ett så lågt inkliv som 1 sang:

Väst Nord Öst Syd

pass pass 1 ♥ pass 1 S

Priset

Allting har sitt pris i denna värld, också Köpenhamnskonventionen.

Den naturliga betydelsen av motbudet 2 sang får vi fram genom att först dubbla och sedan bjuda våra 2 sang. De naturliga inkliven med 3 klöver och 3 ruter får ersättas av 2 klöver respektive 2 ruter den gången det rör sig om de starka varianterna. Och vågar man, så får 4 klöver och 4 ruter användas när det gäller att spärra.

Dessa ändringar är överkomliga och konventionen är värd sitt pris, särskilt om man har klart för sig att den, utnyttjad utan missbruk, inte bara är ett spärrvapen utan också ett verkningsfullt *offensivt* vapen.

Svarshandens bud

Så är det dags att se på partnern till inbjudaren och hur han skall bete sig efter det fördelningsvisande motbudet.

Hans främsta plikt är naturligtvis att preferera. Det kan han emellertid göra på olika sätt och här kommer vi in på svarshandens destruktiva bud. Han har med ett enda bud fått besked om partners fördelning och härmed har han alla möjligheter att slå sönder fiendens utväxling av upplysningar utan att själv ta några större risker. Ett par exempel från praktiken:

Syd/Nord-Syd

♠ 6

♥ DKn6

♦ KD73

♣ ÄDKn53

♠ KD753

♥ 84

♦ 8

♣ K8764

♠ Kn10942

♥ 1053

♦ 9652

♣ 9

N	O
V	S

♠ Ä8

♥ ÄK972

♦ ÄKn104

♣ 102

Väst Nord Öst Syd

3 ♣

D

5 ♠

1 ♥

D

Öst ser direkt att Nord-Syd säkerligen har slam i korten och han väljer att klippa till rejält. Kanske ni och jag kunnat bjuda slammen ändå, men denne Syd valde den säkra inkomsten. 4 straff var ett fint resultat för Öst-Väst, för vid andra bordet bjöds 6 ruter med 7 trick.

Syd/ingen

♠ D984

♥ Kn95

♦ KKn7

♣ 1042

♠ K5

♥ Ä10762

♦ Ä10964

♣ 3

♠ 762

♥ K843

♦ 82

♣ Ä87

N	O
V	S

♠ ÄKn103

♥ D

♦ D53

♣ KDKn65

Väst Nord Öst Syd

2 S

pass

4 ♥

1 ♣

Återigen hoppar Öst till ordentligt. Han vet att om Väst har en bra

hand, så finns utgång. Har partnern en dålig hand, är det Nord-Syd som har utgång. Titta en gång till på hur lite det egentligen behövs för tio spel, när partnern har fördelningen för Köpenhamnskonventionen. Ge till exempel kl Å till Nord, chansen för 4 hjärter finns ändå.

Östs 4 hjärter-bud stängde av Nord-Syd från uppoffringen i 4 spader. Vid andra bordet spelades 4 spader dubbelt efter Västs inkliv med 1 hjärter. Väst fick inte mer än en klöverstöld och sedan kom Nord undan med 1 straff genom att toppa spadern.

Syd/alla

♠ DKn86
 ♥ K10973
 ♦ 6
 ♣ 1053
 ♠ 72
 ♥ D62
 ♦ Kn983
 ♣ Kn872
 ♠ ÅK1053
 ♥ Å
 ♦ Å107542
 ♣ K
 ♠ 94
 ♥ Kn854
 ♦ KD
 ♣ ÅD964

Väst	Nord	Öst	Syd
			1 ♣
3 ♣	pass	3 ♦	pass
4 ♦	pass	5 ♦	

Väst nöjer sig i första rondan med 3 klöver, eftersom han vet att han får tillfälle att bjuda igen. Öst piffar förstås till 3 ruter och han har ingen önskan att komma högre än så. När emellertid Väst kommer igen med en höjning, lägger Öst på med sina futtiga poäng. Den här utgången bjöds naturligtvis inte vid andra bordet, för då hade jag säkerligen valt ett annat exempel.

Styrkefrågan

Ibland sitter svarshanden till inbjudaren med så starka kort att utgång är säker och slam kanske möjlig. I så fall bjuder han fiendens färg som en fråga efter hur många förlorare inbjudaren har.

Svaren avges i steg, i likhet med till exempel Blackwood-svaren:

I ofarlig zon

1 steg = mer än 5 förlorare

2 steg = 5 förlorare o s v

I riskzonen

1 steg = 5 förlorare

2 steg = 4 förlorare o s v

Ett exempel kan väl räcka.

Syd/ingen

♠ 52
 ♥ DKn86
 ♦ Kn10743
 ♣ 65
 ♠ KD976
 ♥ 9
 ♦ 98
 ♣ KD1083
 ♠ 1083
 ♥ K73
 ♦ ÅKD52
 ♣ Kn7
 ♠ ÅKn4
 ♥ Å10542
 ♦ 6
 ♣ Å942

Väst	Nord	Öst	Syd
			1 ♦
3 ♣	pass	3 ♦	pass
3 ♠	pass	6 ♣	

3 ruter frågar alltså efter antalet förlorare hos Väst och 3 spader visar fem. Lillslam bör vara säker och storslam är utesluten.

Sedan svarshanden förhört sig om partnerns förluster med hjälp av styrkefrågan, kan han fortsätta med konventionell slambudgivning och här är säkerligen kontrollbuden betydligt bättre än färgfrågebud.